

NTR 2023/161

OMZETBELASTING

Geen laag tarief activiteiten evenementenstrand, want paviljoen is geen sportaccommodatieGerechtshof Amsterdam 1 november 2022, 21/00235
- 21/00238

ECLI:NL:GHAMS:2022:3636

Belastingjaar/tijdvak: 1 januari 2013 - 31 december
2016Wetsartikelen: Art. 9 Wet OB 1968; Wet OB 1968 Tabel
I**Samenvatting**

Belanghebbende exploiteert een activiteiten- en evenementenbureau voor bedrijfs- en teambuildingsuitjes. In dat kader worden op zee, op het strand en in de duinen sportieve en recreatieve buitenactiviteiten georganiseerd. De hoofdactiviteiten zijn blokarten en powerkiten die plaatsvinden bij een strandpaviljoen. Belanghebbende is geen eigenaar of huurder van het strandpaviljoen, maar heeft het exclusieve gebruiksrecht van een deel van de onderste verdieping, onder meer bestaande uit een ontvangstruimte en een verkleedruimte. Het blokarten en powerkiten vindt plaats op een door de gemeente aangewezen stuk strand voor het strandpaviljoen. De inspecteur heeft een boekenonderzoek uitgevoerd en correcties aangebracht ten aanzien van het in rekening gebrachte tarief over de vergoeding van de events, aangezien het lage tarief ten onrechte is toegepast. Evenals bij de rechtbank is in geschil of het verlaagde tarief geldt voor de activiteiten en of deze gekwalificeerd kunnen worden als het geven van gelegenheid tot sportbeoefening. Het hof oordeelt dat uit het Baštová-arrest volgt dat sprake dient te zijn van een accommodatie die voor sportbeoefening en lichamelijke opvoeding is bestemd. Uit de zinsnede 'alsmede het gebruik daarvan met dat doel voor ogen' volgt dat het verlenen van het gebruiksrecht van een accommodatie, niet zijnde een sportaccommodatie, niet onder de tabelpost valt. Uit die zinsnede volgt voorts dat het verlaagde tarief niet van toepassing is als een sportaccommodatie ter beschikking wordt gesteld voor andere dan sportieve activiteiten. In de onderwerpelijke zaak is geen sprake van het ter beschikking stellen van een (recht van gebruik van een) sportaccommodatie door belanghebbende. Naar het oordeel van het hof kan de ruimte in het strandpaviljoen niet worden aangemerkt als een sportaccommodatie. Deze locatie is, gelet op de aard en inrichting, evident niet bestemd voor het beoefenen van sport. Dat deze locatie wel

wordt gebruikt met het oog op sportbeoefening maakt dat niet anders. De vergelijking door belanghebbende met het vierdaagse-arrest (HR 10 augustus 2007, ECLI:NL:HR:2007:AZ3758) faalt. Anders dan de organisatoren van de vierdaagse beschikt belanghebbende niet over een exclusief aan haar ter beschikking staand ‘parcours’ op het strand, zodat ook in zoverre geen sprake kan zijn van ‘ter beschikkingstelling’ van een sportaccommodatie door belanghebbende. Steun voor dit oordeel vindt het hof in het arrest Escape Center (HvJ EU, 22 september 2022, ECLI:EU:C:2022:719, NTFR 2022/3550). Het hof is derhalve van oordeel dat het gebruik van de sportaccommodatie voor de beoefening van blokarten en powerkiten niet noodzakelijk is. Het hof oordeelt daarom, anders dan de rechtbank, dat belanghebbende geen beroep kan doen op het verlaagde tarief. (Hoger beroep gegrond.)

Noot: Molenaar*

In strijd met uitspraken van de Hoge Raad

Het gerechtshof beslist anders dan rechtbank Noord-Holland op 17 februari 2021, nr. HAA 19/2407 t/m 2410 en vindt dat op deze sportbeoefening het algemene btw-tarief van toepassing is. Wat mij betreft een onbegrijpelijke uitspraak, die in strijd is met de eerdere uitspraken van de Hoge Raad over de vierdaagse (HR 10 augustus 2007, nr. 43.169, NTFR 2007/1513), de hardlooptrainingen (HR 2 december 2011, ECLI:NL:HR:2011:BU6507, NTFR 2011/2862), de zeilschool (HR 2 december 2011, ECLI:NL:HR:2011:BP8938, NTFR 2011/2863), en de buitenritten vanuit de manege (HR 6 april 2012, ECLI:NL:HR:2012:BW0934, NTFR 2012/1021). Ik vind dat het gerechtshof op twee punten de plank mislaat.

Sportaccommodatie

Als eerste de omschrijving van de sportaccommodatie. Inderdaad vinden het blokarten, powerkiten en de andere sporten van deze organisator niet in het strandpaviljoen of de containers plaats, maar dat was ook het geval bij de vierdaagse, zeilschool, hardlooptrainingen en het paardrijden, ook daar werd niet binnen in het gebouw maar buiten in de open lucht gesport. Het gerechtshof meent uit de uitspraak HvJ EU 10 november 2016, ECLI:EU:C:2016:855, NTFR 2016/2991 (Bastova) te lezen dat het in het gebouw zou moeten gebeuren, maar dat is een veel te beperkte lezing, want uit de hele uitspraak kan die conclusie niet getrokken worden.

Het buitenterrein

Als tweede de exclusiviteit van het buitenterrein. Het gerechtshof stelt dat voor het blokarten, powerkiten en dergelijke geen exclusief terrein zou zijn afgezet zoals bijvoorbeeld bij de vierdaagse uit HR 10 augustus 2007. Maar dat klopt niet, want het parcours van de vierdaagse is helemaal niet exclusief, daar kun je gewoon overheen als je dat zou willen. Als het druk is met wandelaars doe je dat natuurlijk niet, maar oversteken kan verder gewoon of bij voldoende ruimte een stukje met de fiets of de auto van de weg gebruikmaken is ook zonder problemen. Bij het blokarten en powerkiten is dat niet anders. Ook bij de zeilschool, de hardlooptrainingen en het paardrijden was er

geen sprake van exclusief afgezette buitenterreinen, dus kan het gerechtshof dat hier niet als criterium gebruiken. De gemeente Velsen heeft in deze zaak het strand nu juist voor de sportactiviteiten ter beschikking gesteld en voor het paviljoen en de containers is zelfs sprake van exclusief gebruik.

Sportbeoefening hoort onder het lage btw-tarief

De EU heeft sportbeoefening onder het lage btw-tarief gebracht, omdat het goed is voor de mens en er daarom weinig btw op mag drukken. Daarvoor heeft het als omschrijving in punt 14 van Bijlage III bij de Richtlijn 2006/112/EC opgenomen: ‘The use of sporting facilities’. In Nederland is dat in Post B-3 van Tabel I bij de Wet OB 1968 goed vertaald met ‘het gelegenheid geven tot sportbeoefening’. Maar ergens is het misgegaan dat er een sportaccommodatie zou moeten zijn voor het lage btw-tarief. Gelukkig heeft de Hoge Raad dit in de vier uitspraken van 2007 tot en met 2012 een beetje de kop ingedrukt door die sportaccommodatie al snel aan te nemen. Zoals het ook hoort bij de bedoeling van deze gunstige regeling. Maar soms wordt het toch weer opgeblazen, zoals hier door het gerechtshof Amsterdam. Maar dat is niet de bedoeling en het is ook niet begrijpelijk voor niet-juristen waarom de vierdaagse en paardrijden wel als sport onder het verlaagde btw-tarief zouden vallen en blokarten en powerkiten niet. Ik hoop dat er cassatie is aangetekend, want hier moet de Hoge Raad nodig nog eens naar kijken. Het zou ook aan het Hof van Justitie EU mogen worden voorgelegd.

Twee andere uitspraken

Gerechtshof Amsterdam deed op 1 november 2022 nog twee andere uitspraken over sporten op het strand (1 november 2022, ECLI:NL:GHAMS:2022:3635 en ECLI:NL:GHAMS:2022:3637). Deze noot geldt ook voor die uitspraken. Desamenvatting van ECLI:NL:GHAMS:2022:3637 is in deze editie opgenomen (NTFR 2023/162); ECLI:NL:GHAMS:2022:3635 is zonder samenvatting en noot gepubliceerd.

* dr. D. (Dick) Molenaar - werkzaam bij All Arts Belastingadviseurs en als onderzoeker verbonden aan de Erasmus Universiteit Rotterdam